

Aile Birliğinin Anahtarları

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yar. 33:12-14, Rut 1:16-18, Yu. 17:21-26, Gal. 3:28, Ef. 2:11-22, 5:21-6:9.

HATIRLAMA METNİ: “Hepsi bir olsunlar. Baba, Senin Bende olduğun ve Benim Sende olduğum gibi, onlar da Bizde olsunlar. Dünya da Beni Senin gönderdiğine iman etsin.” (Yu. 17:21).

Aile hayatı farklı kişiler için yaşamın farklı mevsimlerini temsil eder. Anne ve baba için yaşamlarına bir çocuk girmesi, ömürleri boyunca sürecektir önemli bir değişim anlamına gelir. Evlat için, tabii ki yokluktan varlığa geçiş gerçekten çok büyük bir değişimdir. Daha sonra, çocuklar da yaşamın çeşitli evrelerinden geçtikten sonra evden ayrılıyorlar ve onların da belki kendi çocukları oluyor.

Fakat ister ailedeki çocuk olalım ister anne-baba, hepimiz aynı şeyle boğuşuyoruz: aile hayatında birliği en hafif tabirle zorlu bir hale dönüştüren, kendi günahlı düşünce mizacımızla.

Evet, çarmıhtaki İsa Mesih'in bedeninde tüm insanlık Allah'la ve birbirleriyle barıştırılmıştı (Ef. 2:13-16, Kol. 1:21-23) fakat günlük pratik düzeyde, imanla arayan herkes için aile birliğini canlı bir deneyime dönüştürebilecek tek şey olan Mesih'in lütfunu kendimize mal etmeliyiz. Bu yaşamlarımızda her gün tecrübe ettiğimiz bir şey olmalı. Şükürler olsun ki, Mesih'in lütfu aracılığıyla bu mümkün.

*18 Mayıs Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Merkez Mesih

Pavlus, Mesih'teki halklar arasında var olan yeni birliği tanımlarken hangi örneği veriyor? Mesih "iki topluluğu" nasıl "bir" yapmıştır? Ef. 2:11–22; ayrıca bakınız Gal. 3:28.

Mesih'in çarmıhı insanları birbirinden ayıran engelleri ortadan kaldırıyor. Yahudi tapınağında duvarlar ibadet edenleri birbirinden ayırıyordu, kadınları erkeklerden, Yahudileri diğer uluslardan olanlardan. Pavlus Yahudilerin ve diğer uluslardan olanların Mesih'teki birliğini tarif ederken, uluslar, farklı topluluklar, sosyal tabakalar ve cinsiyet gibi insanları bölen diğer farklılıklar için de aynı şekilde geçerli olan bir dil kullandı. "Bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak" (Ef. 2:15) ifadesi, çiftlerin evlilikteki "tek beden" birliğini gerçek anlamda anlamalarına yardım eden iyi haberdur. Ayrıca, Mesih'e iman yoluyla uzun zamandan beri bölünmüş olan aileler de birleştirilebilir.

Kutsal Kitap'tan Mesih'te birlikle ilgili ayetleri (ezberden) okuyabilmek bir şeydir; bunu gerçekten tecrübe etmek ise bambaşka bir şey. Mesih, bize vaat edilen birliği ve teklifi tecrübe etmemizi sağlayan hangi pratik değişiklikleri hayatlarımıza getiriyor? Örneğin bakınız: Rom. 6:4–7, 2Ko. 5:17, Ef. 4:24–32.

"Büyük bir dairenin kenarından çıkarak merkezine doğru giden doğruları düşünün. Bu doğrular merkeze yaklaştıkça, birbirlerine de yaklaşırlar...

"Biz de, Mesih'e yaklaştıkça birbirimize yaklaşıcağız."—Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 179.

"Baba ile oğul, karı ile koca arasında... onlar O'nun varlığını fark etseler de etmeseler de, Arabulucu Mesih durmaktadır. O'nun aracılığı, O'nun sözünün ve bizim O'nu izleyişimizin aracılığı olmadan, kendimiz dışındaki dünya ile doğrudan bağlantı kuramayız."—Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship [Öğrenciliğin Bedeli]* (New York: The MacMillan Publishing Co., 1979), s. 108.

Ailen, ya da kilise ailen, bu dairenin merkezine ne kadar yakın? İlişkilerin gerektiği gibi olması için başka neyin inmesi şarttır?

O'nun Sevgisi Aracılığıyla Bir Olmak

“Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın!” (1Se. 3:12).

İsa, Babası'na izleyicilerinin “bizim bir olduğumuz gibi bir ol[ma-ları]” için (Yu. 17:22) dua etti. İsa'nın burada söylediğini, özellikle de bu birliğe ulaşmak için ihtiyaç duyulan sevginin işlevine odaklanarak özetle.

Bu duada İsa'nın aklında izleyicilerinin bir olması vardı. Bu birliğin olmazsa olmazı agape sevgisini (ilahî sevgiyi) tecrübe etmektir. “Agape” bu duada ve Yeni Ahit'te daha pek çok yerde geçen, Allah'ın sevgisi anlamında bir Kutsal Kitap sözüdür. Bu sevgi Allah'ın öz doğasıdır (1Yu. 4:8) ve İsa'nın izleyicilerini tanıtır (Yu. 13:55). Allah'ın sevgisi günahkâr insan yüreği için doğal değildir. İsa Kendi Ruhu'yla imanlının içinde yaşadıkça, kişinin yaşamına girer (Rom. 5:5; 8:9, 11).

“Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin” (Yu. 15:12). Bu sözleri yazan öğrenci Yuhanna, bir zamanlar sevimsiz fakat gururlu, güç delisi, tenkitçi ve fevri biriydi (Mar. 3:17; Luk. 9:54, 55; ayrıca bkz. *Çağların Arzusu*, s. 295). İlerleyen yaşlarında, bu özelliklerine rağmen İsa'nın kendisini sevmekten nasıl vazgeçmediğini hatırladı. İsa'nın sevgisi Yuhanna'yı adım adım değiştirdi ve onun Hristiyan birliğindeki diğerlerini sevmesini sağladı. “Biz O'nun seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi” (1Yu. 4:19, *CANDEMİR*) ve “Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz” (1Yu. 4:11) yazdı.

1. Korintliler 13:4–8 ayetlerini oku. “Sevgi” sözünün geçtiği her yere kendi ismini koymaya çalış. Ne kadar uyuyor? İsa'dan bu sevgi özelliklerini Kendi Ruhu aracılığıyla senin yaşamına getirmesini iste. Ruh, bu Hristiyan idealine ulaşman için seni yaşamında hangi değişiklikleri yapmaya teşvik ederdi?

Bencillik: Aile Yıkan

“Gurur ve bencillik bir kenara konulsaydı, beş dakika pek çok zorluğun üstesinden gelmeye yeterdi.”—Ellen G. White, *Early Writings [İlk Yazılar]*, s. 119.

İnsanlar olarak bizim doğamız günah tarafından bozulmuştur. Bu bozulmanın en büyük örneği belki de bencillik lanetidir. Adeta bencil doğuyoruz; temel doğaları her şeyi kendilerine istemek olan küçük çocukları gözlemleyerek bu gerçeği görebiliriz. “Ben, ben, ben...” Yetişkinliğe ulaştığımızda bu davranış biçimi kendisini çok korkunç şekillerde gösterebilir, özellikle de ev hayatında.

Elbette, İsa bunu değiştirmek için geldi (*Ef. 4:24*). O'nun sözü bize, O'nun aracılığıyla bu yıkıcı kişilik özelliği tarafından yönetilmeye mecbur olmadığımızı vaat ediyor. O'nun tüm hayatı bencillik olmadan yaşamının ne demek olduğunun kusursuz bir örneği; biz O'nun hayatını taklit ettikçe (*1Yu. 2:6*), sadece kendimiz için yaşamaya olan eğilimimizin üstesinden geleceğiz.

Aşağıdaki ayetleri incele. Bencillikle dolu bir hayat yaşamakla ilgili bize ne anlatıyorlar?

Filp. 2:3–5 _____

1Yu. 3:16–18 _____

Yukarıda Ellen White'in yazdığı gibi, gurur ve bencillik bir kenara konulsaydı, birçok sorun daha büyüyüp iltihaplanarak sonunda iflah olmaz bir hale gelmeden çabucak çözüme ulaştırılabilirdi. Ailenin tüm üyeleri, özellikle de ebeveynler, sürekli olarak Çarmıh'a dönüp, duaıyla, imanla, göz yaşlarıyla ve itaatle diz çökmek anlamına gelse bile, (özverili olmanın tüm evrendeki en büyük örneği olan) Çarmıh'ın dibinde bu günahahtan arınmalıdır (*Özd. 16:6*).

Çarmıh'ın önünde, hayatında ortaya çıkan hangi bencillik varsa bununla boğuşarak, ne kadar vakit geçiriyorsun? Bu ayet (*Mat. 7:16*), burada yeteri kadar vakit geçirip geçirmediğini anlamana ne şekilde yardımcı olur?

Teslimiyet

Pavlus, ilişkilerde tevazu ve hizmete dair hangi öğüdünü veriyor? Ef. 5:21. Sence bu tutum kilisedeki birliğe ne şekilde katkı sağlar? Ev yaşantısı için neden bu kadar önemlidir? Ef. 5:22–6:9.

“Tâbi olmak” (Ef. 5:21, KM) sözü, gönüllü bir tercih yaparak, kendini alçakgönüllülükle başka birinin önüne getirmek demektir. Bu benzersiz ilke Mesih’le başladı (Mat. 20:26–28; Yu. 13:4, 5; Flp. 2:5–8) ve O’nun Ruhü’yla dolu olan herkesin karakter özelliğidir (Ef. 5:18). İnsanları bu şekilde başkasına tabi olmaya teşvik eden, “Mesih’e saygı”dır (Ef. 5:21). Özveride karşılıklılık, sosyal ilişkilerle ilgili devrimci bir Hristiyan öğretisiydi ve hâlâ da öyle. Mesih’te istisnasız herkesin bir olduğu ruhsal gerçekliğine hayat verir.

Bir hane ilkesi. Hristiyan tabiiyetinin kendisini göstereceği yer kişinin ev yaşantısıdır. Eğer bu ilke evde etkiliyse, kilisede çok büyük bir değişiklik sağlayacaktır. Pavlus tâbi olma ilkesinin aile yaşantısı içinde nasıl uygulanacağını konuşmak için, tanıtımını hızla geçiriyor.

Efesliler 5:22–6:9 ayetlerinde üç çift ilişkiye işaret ediliyor; toplumda en çok karşılaşılan fakat en adaletsiz ilişkilere. Amaç, var olan sosyal düzeni desteklemek değil, tersine tamamen farklı olarak, imanlılar gönüllü bir şekilde birbirlerine tâbi olduklarında Mesih’in iman kültürünün nasıl işlediğini göstermek.

Sence Pavlus neden ısrarla önce toplumun sosyal olarak daha zayıf kişilerine, kadınlara, çocuklara, kölelere hitap ediyor? Aşağıdaki kutucuklara söz konusu ayetlerdeki tâbi olmakla ilgili sözü yaz.

Ef. 5:22	Ef. 6:1	Ef. 6:5

Toplumsal anlamda daha güçlü olanlara (erkekler, anne-babalar, köle sahipleri) hep ikinci olarak hitap edilmiştir. Her biri de o günün kültüründe pek görülmedik şekilde bir talimat almıştır. Bu talimatlar ilk yüzyıldaki imanlıları hayrete düşürmüş olmalı. Çarmıh’ın etrafında yeri düzleyerek, ilişkilerde gerçek birliği tecrübe etmenin yolunu açtılar.

Söz Verdiğimiz Sevgiyi Yaşamak

Ailenin uyumu ve birliği nihai olarak aile fertlerinin bağlılığına dayanmaktadır, en başta da evli çiftin birbirlerine bakacaklarına dair verdikleri bağlılık sözüne. Ne yazık ki Kutsal Kitap tarihi tutulmayan sözlerin, kırılmış güvenlerin ve olması gerektiği halde olmayan bağlılıkların çok çeşitli örnekleriyle doludur. Kutsal Yazı'da ayrıca sıradan insanların Allah'ın yardımıyla kendilerini arkadaşlarına ve ailelerine adamalarının ve sözlerini tutmalarının heyecan verici örnekleri de vardır.

Aşağıdaki ailelere ve bağlılık seviyelerine bak. Ailelerin bazılarında bağlılığın güçlendirilmesi nasıl başarıldı? Diğerlerinde gösterilen bağlılığı teşvik eden neydi?

Anne-baba – çocuk bağlılığı (*Yar. 33:12–14, Çık. 2:1–1*). _____

Kardeş bağlılığı (*Yar. 37:17–28*). _____

Aile bağlılığı (*Rut 1:16–18; 2:11, 12, 20; 3:9–13; 4:10, 13*). _____

Evlilik bađlılıđı (*Hoš. 1:2, 3, 6, 8; 3:1–3*). _____

Kendimizi, evlilikteki ya da bir çocuk sahibi olma veya evlat edinme kararındaki gibi, başka birine adadığımızda, geleceğe dair farklı bir seçim yapabilmek için kendimizi gönüllü olarak teslim etmemiz gereklidir, bu da hayatımızın önemli bir evresi boyunca kontrolü teslim etmek anlamına gelir. Olumsuz davranışlar yasa yoluyla kontrol altına alınabilir, fakat evlilik ve aile ilişkilerinin gelişmeleri için içlerinde sevgiye ihtiyacı vardır.

İsa'nın bağlılık vaadi (*İbr. 13:5*) kişisel olarak senin için ne ifade ediyor? O'nun sana olan bağlılığı, senin O'na, eşine, çocuklarına ve imanlı arkadaşlarına bağlılığın üzerinde nasıl bir etkiye sahip olmalı?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, “A Sacred Circle” [*Kutsal Bir Daire*], *Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 177–180 ve *Testimonies for the Church [Kilise için Tanıklıklar]*, 6. Cilt, s. 236–238.

İlk iş–Birlik. “Hristiyanların ilk işi ailede birlik olmaktır. . .

“Aile fertleri ev hayatındaki işlerinde ne kadar birlik içindelerse, annenin, babanın, oğulların ve kızların ev dışındaki etkileri de o kadar mutluluk verici ve faydalı olacaktır.”—Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 37.

Aile birliğinin sırrı. “Ailelerde ve kilisedeki bölünmelerin ve fikir ayrılıklarının sebebi Mesih’ten ayrılmaktır. Mesih’e yaklaşmak, birbirine yaklaşmak anlamına gelir. Kilisede ve ailede gerçek birliği tesis etmenin sırrı, ilişkilerde ustalık, yönetim becerileri ya da zorlukların üstesinden gelmek için sarf edilen insanüstü çaba değil (elbette bunların da yapılması gerekecektir), Mesih’le birlik olmaktır.”—Sayfa 179.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kendi toplumunuzda aile birliğine karşı çalışan güçler hakkında konuşun. Bu etkilere karşı koymakta zorluk çeken bir aileye hangi pratik çözümleri önerirsiniz?
- ❷ Şu an kilisenizde dağılmış bir aile var mı? Eğer varsa, sınıf olarak zor zamanlarında bu ailenin tüm fertlerine yardım etmek için ne yapabilirsiniz?
- ❸ Tâbi olma meselesini bütünüyle tartışın. Bu kavram, Hristiyan bağlamı içinde nasıl anlaşılmalı? Bu ilke hangi şekillerde kötüye kullanıldı?
- ❹ Aile birliği ile ilgili ilkelerden hangileri aynı zamanda kilisede birlik fikri için de uygulanabilir?

‘Adam’ Şabat’ı Paylaşır

Andrew McCbesney tarafından Yazılmıştır.

Bir melekle konuştuğunu çok fazla insan iddia edemez.

Çiftçi Notley Tidwell edebilirdi, ama etmedi. Onun yerine, gizemli yabancıyı “adam” diye adlandırdı.

1880’lerde bir akşam, Notley, ABD’nin Texas eyaletinde bir ambar dansından, elinde kemani, aheste aheste eve doğru yürürken dua ediyordu. Kafası karışmıştı. Pazar günü ibadet ederek büyümüşü fakat Kutsal Kitap çalışıyordu ve Dördüncü Emir’de şunu görmüştü, “Şabat Günü’nü kutsal sayarak anımsa” (Mısır’dan Çıkış 20:8; KJV).

Dua ettiği sırada, aniden arkasından bir adam belirdi. Notley civardaki herkesi tanıyordu ve bu adamı daha önce hiç görmemişti. Fakat irkilmedi. Yabancı huzur veriyordu.

“Yabancı, birden belirdi ve onunla konuşmaya başladı” dedi Notley’nin torunu, 94 yaşındaki Lorena Stigaullde. Konuşma kısa sürede Şabat’a döndü ve Notley, Tanrı’nın Pazar gününü değil, Cumartesi gününü Şabat olarak belirlediğine olan giderek artan inancını paylaştı. Cumartesi gününü farkedene birini bulamadığı için şaşkınlığını dile getirdi.

Yabancı, Cumartesi günü ibadet eden bir grup insandan haberdar olduğunu ve ayrıntılı bir şekilde toplantı yerlerinin adresini verdi. Konuşmaya devam ederken Notley bir an yana doğru gözünü kaydırdı, geri adamın olduğu yere baktığında, adam kaybolmuştu.

“Yabancı tam oradaydı, döndüğünde, yerinde hiçbir iz yoktu,” dedi, Notley’nin torununun 68 yaşındaki kızı Reba Seifert.

Notley eve dönünce, karısına bu sıradışı buluşmayı anlattı ve günler sonra, bu adamın söylediği adrese gitmeye karar verdi. Adres onu her Şabat küçük bir grup Yedinci Gün Adventisti’nin toplandığı bir çiftlik evine götürdü. Notley, karısı ve sekiz çocuğuyla Adventist Kilisesi’nde vaftiz edildi. Daha sonra bir yerel kilise lideri oldu ve Teksas şehirleri Linden ve Marietta arasında, ilk yerel Adventist kilisesini dikti.

Kilise şu an kapalı olmasına rağmen, Lorena’nın diğer akrabalarıyla birlikte katıldığı Linden’deki bir kilise de dahil olmak üzere bölgede başkaları ortaya çıktı.

Notley’nin mirası bugün yaşamaya devam ediyor. Tanrı’ya olan imanı Teksas ve ötesinde görev odaklı birçok Kutsal Kitap çalışmanı, yazı evangelistleri ve özel ihtiyaç liderleri olarak hizmet veren Yedinci Gün Adventist kuşakları oluşmasını sağladı.

“O, büyük bir ailedeki ilk Adventist oldu,” dedi, Notley’nin torunu Lorena’nın 4 kızından biri olan Reba.

Notley asla yabancıyı bir melek olarak anmadı, fakat ailesi yabancıymın, yürekte edilen bir duaya cevap olarak cennetten gönderildiğine inanıyor.

“Notley yabancıyı sadece ‘adam,’ olarak anardı, ama onu Tanrı’nın gönderdiğine inanıyordu” dedi bu hikayeyi büyük babasından küçük bir kız iken dinleyen Lorena. “Ben onun bir melek olduğuna inanıyorum.”